

informator

gorenje
gorenje
gorenje
gorenje
gorenje

List za obveščanje delavcev velenjskega dela SOZD Gorenje – Št. 34. – Leto XVI. – Velenje, 8. 10. 1981

TITOVO VELENJE

Najpomembnejše je to, da je življenje v praksi potrdilo sistem družbenega samoupravljanja, na osnovi katerega smo dosegli nedvomne uspehe v industrializaciji naše dežele, v ustvarjanju socializma in boljšega življenja naših delovnih ljudi, v razvoju socialističnih družbenih odnosov v ustvarjalni iniciativi delovnih kolektivov. V tem pogledu je pred nami še veliko nalog.

O naših slabostih in problemih sem pogosto govoril. Problemi so in verjetno se bodo pojavljali še naprej, toda mi jih bomo vztrajno reševali.

Iz Titovega govora v Velenju,
30. avgusta 1963

Moč je v idejah, ki nas navdihujejo, in v ciljih, za katere se bojujemo.

Moč je v delavskem razredu in njegovi odločilni vlogi v družbi, v naših delovnih ljudeh, ki imajo vsak dan več in živijo čedalje bolje, čeprav še niso rešeni mnogih težav in odrekovanja.

Moč je v socialističnem samoupravnem sistemu, ki našemu človeku zagotavlja, da svobodno in suvereno odloča o svojem delu in njegovih rezultatih in ki ga varuje pred sleherno obliko izkoriščanja in nasilja, pred vsem, kar ovira vsestranski razvoj svobodne človekove osebnosti.

Iz referata tovariša Tita na XI. kongresu ZKJ.
Beograd 1978

DAN INOVATORJEV

12. oktobra bomo že drugič praznovali Dan inovatorjev Jugoslavije, ki ga je na svečani seji, 23. novembra 1979, v Titovem učilu določila konferenca Zveze inovatorjev in avtorjev izboljšav Jugoslavije.

Tovariš Tito je že na začetku narodnoosvobodilnega boja, 12. oktobra 1941, izdal ukaz, da bi bilo treba partizanske delavnice razvijati do maksimuma, upoštevati pa bi bilo treba tudi idealizma polne ideje in predloge delavcev-partizanov. Tem ljudem bi bilo treba nuditi možnosti, da bi svoje ideje uresničevali in tudi dokazali, kaj zmorejo. Prepričan je bil, da bi mnogi izmed njih lahko izdelovali nove in popravljali staro ter pokvarjeno orožje.

V počastitev Dneva inovatorjev bo v ponedeljek, 12. oktobra 1981, ob 18. uri v Rdeči dvorani otvoritev razstave inovacij in obenem tudi podelitev priznanj najboljšim inovatorjem v občini Velenje za leto 1980k med katerimi so tudi inovatorji iz Gorenja TGO. Ta podelitev nagrad in priznanj bo letos že šestič, priznanja in nagrade pa je do sedaj prejelo že 50 inovatorjev iz Gorenja TGO.

Na otvoritev razstave in na podelitev priznanj vabita Odbor za inventivne dejavnosti pri občinskem svetu ZSS Velenje in Komisija za inovacije pri Občinski raziskovalni skupnosti Velenje poleg inovatorjev tudi ostale delavce, predvsem pa naj bi se te svečanosti udeležili predsedniki delavskih svetov in varstva

vodstva družbenopolitičnih organizacij. Razstava bo odprta do 16. oktobra in to vsak dan od 7. do 18. ure.

12. oktobra v Gorenju ne bomo imeli nobenih posebnih prireditev, ker so le-te predvidene v okviru razstave inovacij, novembra pa je predvidena tudi ustanovitev Aktiva izumiteljev in avtorjev izboljšav.

Mislimo pa, da lahko ta dan najlepše proslavimo tako, da si bomo še naprej, vsak na svojem področju, prizadevali, da bomo delovali čimbolj inventivno. To sta tudi naša obveznost in dolžnost, ki smo ju v tem gospodarsko težkem času dolžni izpolniti v spomin na tovariša Tita.

Roman Jurič

VARSTVO PRI DELU

PRIZNANJA NAŠIM DELAVCEM

Ob praznovanju občinskega praznika in poimenovanju našega mesta v Titovo Velenje je bila včeraj svečana podelitev priznanj zaslužnim delavcem, ki so si prizadevali za izboljšanje delovnih pogojev, na področju požarne varnosti in nudenja prve pomoči sodelavcem, šestdeset delavcev, ki so jih za to priznanje predlagali sodelavci iz tozdov in pooblaščenih oseb iz varstva pri delu, je torej letos prvič dobilo priznanje za svoje delo, s katerim zagotavljajo varnost in varstvo pri delu ter se uspešno vključujejo tudi v stabilizacijska prizadevanja in tako brez dvoma prispevajo ogromen delež tudi k izboljšanju delovnih uspehov. Prav zato jim ob našem prazniku še posebej čestitamo!

Priznanja so prejeli:

TOZD HLADILNA TEHNIKA:

Ferdinand Atelšek, Edo Podvratnik, Justa Lampret, Mirko Pušnik, Silvo Hodnik, Maksimiljan Krušič, Alojz Meža.

TOZD EMBALAŽNICA:

Branko Rep, Vinko Hribovšek, Ivan Britovšek, Alojz Goltnik, Ladislav Bračić.

TOZD ZAMRZOVALNIKI:

Vlado Pavlič, Miran Cesar, Slavko Gajšt, Leon Rosenstain, Pero Radič, Franc Gostenčnik, Valentin Brezovnik.

TOZD ELEKTRONIKA PTUJ:

Erika Veselič, Dragica Vindiš, Petar Tasovac, Franc Štuhec, Franc Horvat, Anton Janžekovič, Alojz Župec, Justina Šegula, Mirjana Bano, Anton Kostanjevec, Rudi Vodošek.

TOZD ELEKTRONIKA:

Jože Kurnik, Fanika Bastl, Marjan Strand, Terezija Deželak, Edo Cavnik, Janko Petre.

TOZD KONDENZATORJI ROGATEC:

Vili Paš, Karli Cesar, Marjan Kores, Alojz Esih.

TOZD MGA NAZARJE:

Jože Travnar, Niko Purnat.

TOZD GRADBENI ELEMENTI:

Mihajl Kramar, Anton Novak, Jože Primožič, Marko Magrič.

TOZD PRALNA TEHNIKA:

Jože Škrbot, Ivan Knez, Jakob Pušnik, Jože Zidarn.

TOZD PLASTIKA:

Alojz Pevnik, Franc Vivod, Ivan Jelen, Zdravko Oder, Vlado Borovnik.

TOZD KOMPRESORJI ČRNOMELJ:

Marjan Žalec, Martin Malerič.

TOZD POHIŠTVO:

Blaž Meke, Alojz Bočovnik.

KUHALNI APARATI: Ivan Šarman.

ŠTEDILNIKI: Jože Verdev.

GALVANA: Ivan Logar.

ORODJARNA: Vinko Rotovnik.

AVTOPARK: Alojz Kolenc.

GOSTINSKA ENOTA: Roža Česnik.

DSSS: Anton Hren, Anton Ocepek, Matija Bubik.

POROČILO BVP

V mesecu septembru je blagajna vzajemne pomoči skupno prejela 364 prošenj, ugodno pa jih je rešila 343. Na priporočilo sindikata je pozitivno rešila 10 prošenj, ki pa so že zajete v gornjem številu.

Čeprav že nekaj let opažamo, da je mesec september čas, ko se naši sodelavci s svojimi prošnjami najbolj obračajo na našo blagajno vzajemne pomoči, je to bilo letos še bolj očitno. Zato smo nekaj sredstev, ki so nam ostala med letom (posebej še v času kolektivnega dopusta) razdelili sedaj, da smo lahko vsaj delno ugodili čim več prosilcem. Ker pa kljub temu nismo mogli ugoditi vsem prošnjam in tudi ne v celoti odobriti željene zneske, prosimo, da to upoštevate in opravljeno delo komisije sprejmete z razumevanjem.

INFORMATOR – LIST ZA OBVEŠČANJE DELAVCEV VELENJSKEGA DELA SOZD GORENJE, Izdajatelj: Gorenje, Tovarna gospodinjstvene opreme, Velenje, Družbeni organ: Izdajateljski svet – predsednik: mag. Jože Zagožen, namestnik predsednika: Srečko Krajnc, člani: Stane Kumer, Tatjana Javornik, Alojz Kolenc, Slavko Pižorn, Anica Oblak, Janez Kos, Angela Delčnjak, Branko Amon, Pavli Strajn, Marija Svetin, Jožica Stukovnik, Franc Magrič, Vjanko Srnc, Silva Vivod, Zvone Pečnik, Miroslav Lešnik, Terezija Časl, Dušan Jeriha, Jože Skornšek, Dušanka Založnik, Rastko Lah, Srečko Panič. Ureja: Uredniški odbor – Glavni in odgovorni urednik: Hinko Jerčič, člani: Dušan Pirc, Nevenka Zohar – Mijoč, Srečko Panič, mag. Jože Zagožen, Dušan Jeriha, Anka Melanšek. Izhaja tedensko. Naklada 8000 izvodov. Tisk: Grafično podjetje GRAFIKA, Prevalje, 1981. Oproščeno prometnega davka po sklepu 421–1/72 z dne 23. 1. 1974.

BRALNA AKCIJA

ODPRI KNJIGO, DA BOŠ VIDEL KAJ SO MISLI-
LI DRUGI, ZAPRI KNJIGO IN PREMIŠLJUI!

Začela se je bralna akcija v Gorenju, četrta po vrsti, v kateri bomo tokrat poleg del slovenskih literarnih ustvarjalcev brali tudi dela ostalih mojstrov pisane besede. To ste si vsi, ki ste se v akcijo vključevali pretekla leta, tudi želeli.

O pomenu in namenu bralne akcije smo v teh štirih letih pogosto pisali, ne vemo pa, koliko med vami jih je to pisanje spodbudilo k razmišljanju in k temu, da bi posegli po knjigi. Število bralcev je namreč v teh letih približno enako. Bo letos, ko je izbor razširjen, kaj večje? Morali bomo počakati do zaključka akcije, ki bo konec februarja, ob obletnici smrti šaleškega partizana in pesnika Karla Destovnika-Kajuha.

Knjige si lahko izposodite pri kulturnih animatorjih v svojih tozidih, seznam le-teh pa objavljamo v današnji številki Informatorja. Delavci delovne skupnosti skupnih služb Gorenje TGO, ki je prostorsko precej razdrobljena, pa si knjige lahko izposodijo pri animatorjih, ki so vašemu delovnemu mestu najbližji.

Franček Rudolf: OČKA VRNI SE NAM ZDRAV DOMOV
Josip Jurčič: DOMEN; SOSEDOV SIN
Miodrag Bulatovič: PETI PRST
John Steinbeck: POLENTARSKA POLICA
Ervin Fritz: OKRUŠKI SVETA

Franček Rudolf, sedemintridesetletni pisatelj in filmski režiser, je poleg romana OČKA VRNI SE NAM ZDRAV DOMOV, ta je njegovo zadnje delo, napisal še Oko zaljubljene krastače, Kam je mama šla in Fotosintezo Linhart. Nekateri med vami verjetno poznate tudi drame Celjski grof na žrebcu, Pegam in Lamberger, Xerkes, Slovenska kuharica, Koža megle, Lenega čaka dolgčas, Veronika ter Debele sanje. Mogoče ste si ogledali tudi filme Ko pride lev, Praznovanje pomladi in Ubij me nežno, za katere je scenarij napisal ta mladi slovenski pisatelj. V svojem zadnjem delu, ki ga boste brali v okviru naše bralne akcije, je Franček Rudolf opisal človeka, ujetega v mehanizacijo sodobnega življenja. Središče dogajanja je Združena kovinska industrija Litija, ime je seveda izmišljeno, ki se kot nekakšna hobotnica razpenja čez vso Slovenijo. Osrednje osebe so varnostni inženir Dimitrij, njegova žena Klavdija, žerjavar Rupert in še nekateri drugi, ki v dogajanje le vstopajo in se iz njega tudi izgublajo. Človek je v tej pripovedi žrtev mehanizacije. „Svet je urejen“, ugotavlja pisec in potem nadaljuje: „V njem teče proizvodnja sreče po točno določenih industrijskih pravilih. Slovenci smo narod betona. Če gradimo, moramo tudi rušiti.“

Povesti DOMEN in SOSEDOV SIN nam verjetno ni treba posebej predstavljati. Mnogi ste se z njima srečali že v osnovni šoli. V bralno akcijo pa smo ju uvrstili ne le zaradi njune priljubljenosti, ampak tudi zato, ker letos mineva sto let od smrti tega slovenskega pripovednika. Povest DOMEN je začel Jurčič pisati v sedmem razredu gimnazije in zanjo poleg zgodb o vojaških beguncih porabil še spomine na graščake Foendrasberge. Tako je zgradil napeto in dramatično vaško povest, v kateri se razkrije davna drama med lahkomišelnim in pohotnim graščakovim sinom ter lepo in prezaupljivo grajsko dekle. Povest je leta 1864 izhajala v Slovenskem glasniku.

SOSEDOVEGA SINA je Jurčič, tako piše Mirko Rupel v

svoji spremni besedi, pisal v morda najbridkejši dobi svojega življenja. Moral je hiteti in pisati v presledkih. Široka zasnova v prvih poglavjih kaže, da si je zamislil mnogo obširnejše delo. Pozneje se pozna, da je hitel in zgodbo zožil. In vendar je s Sosedovim sinom ustvaril svoje najboljše delo. V tej povesti je v življenje dolenske vasi vcepil motiv zveste in zmagovite ljubezni veljakove hčere do družbeno nepriznane mladeniča.

Roman Miodraga Bulatoviča PETI PRST je potopis skozi strahote in grozo Zahodne Evrope, za mnoge neznane in nevidne, vendar še vedno zelo žive, njenega podzemlja, njenega sveta politične in ekonomske emigracije. Tako piše tudi v spremni besedi romana, ki je pretresljiva nanižanka tragičnih in zločinskih življenjskih zgodb. Ko avtor upodablja vso grozoto zločinov in njihovo bedno usodo ter obenem izpoveduje svojo humanistično zavzetost in prizadevnost, da bi s svojim pisanjem pomagal zatreti zločinsko – teroristični svet evropskega podzemlja. Roman Peti prst je svojevrstno dopolnilo Bulatovičeve uspešnice Ljudje s štirimi prsti, le da je pisatelj naredil korak naprej iz sveta literature v resničnost, saj so v tem delu avtentični podatki, pričevanja, srečanja in pogovori.

Prvi koraki ameriškega pisatelja Johna Steinbecka (1902–1968), Nobelovega nagrajenca iz leta 1962, v svet literature niso bili lahki. Začetnim težavam, s katerimi se običajno srečujejo izvirni, a še nepriznani ustvarjalci, se je ob izdajah njegovih prvih knjig pridružila še nesrečna zunanja okoliščina – velika gospodarska kriza. In tako pisatelj tudi za svojo neprekosljivo tragikomično "POLENTARSKO POLICO" leta 1935 domala ni našel založnika. Delo je kasneje le izšlo in po njem so kmalu posneli tudi film. Vsebinsko tega kratkega romana lahko strnemo v nekaj skopih stavkov: ko se glavni junak Danny vrne iz vojske, izve, da je medtem podedoval dve bajti na Polentarski polici. Ta nepričakovani srečni dogodek ga spravi iz tira in zaobljubi se, da bo odslej pomagal siromakom, ki ne premorejo niti strehe nad glavo. John Steinbeck je delo podnaslovil kot Hvalnico ponižanim, razžaljenim in neprilagojenim, ki so v sivi zabetoniranosti civilizacije ohranili svoje pristno človeško bistvo.

OKRUŠKI SVETA, nova pesniška zbirka Ervina Fritza, je že četrto delo njegovega pesniškega ustvarjanja. Svojo prvo knjigo z naslovom Hvalnica življenju, s katero si je takoj pridobil naklonjenost in priznanje bralcev, je izdal 1967. V teh pesmih mu je svet ves lep in nasmejan ali v najslabšem primeru vsaj tak, da se je vredno oklepati življenja. V drugi zbirki iz leta 1972 pod naslovom "Dan današnji" se mu je svet zožil in poglobil. Življenje je postalo manj lahkotno, spodbudno. Pojavljajo se mnoge nove teme. Zbirka OKRUŠKI SVETA je nadaljevanje prejšnje. Snov ostaja skoraj ista, vendar so teme izredno poglobljene. "Vse pesniške snovi, ki jih je avtor prej nekako poskušajoče otipaval, so zdaj zgrabljene za vrat, kot da jih pesnik sunkovito stresa in sili vanje, naj mu dajo odgovor, jasno, končno besedo. To še zlasti velja za cikle, ki govorijo o zadnjih vprašanjih, o smrti, o smislu življenja. Če k temu dodamo še nekaj res lepih razpoloženjskih in ljubezenskih pesmi ter ne nazadnje nekaj šaljivih in drugače iskrivih tematskih osamelcev, ki razbremenjujejo miselno napetost jedra zbirke, je povsem na dlani, da je celota lepa in izjemna stvaritev, ena izmed redkih zelenih otokov sredi sivega morja slabournega in zverženega verzopisja današnjih dni." Tako je v spremni besedi te Fritzove zbirke zapisal Janez Me-nart.

Franček Rudolf
OČKA, VRNI SE NAM ZDRAV DOMOV
(odlomek)

Pešci

„Sam moraš prevzeti odgovornost.

*Kdo, če ne ti sam, odločaš,
ali boš povozil pešce
ali jih ne boš, pešce, ki
predte razpostavlja jih usoda.“*

Te verze grškega pesnika Pindarja je Janez Žunc pogosto navajal.

Ravno med citatom in v blagem dvojnem ovinku se je spet dogodilo tisto klasično. Pešec, ki je stopal lepo ob robu ceste, se je opotekal in zviška omahnil nad cestišče.

„Pa je že kazalo, da bom povsem soliden!“ je zarjovel Janez Žunc in stal na zavori. Pujski so zakruljili. Pešec — omahljivec pa se ni prevrnil po tleh. Čudežno se je ujel sredi zapletenega padca in takoj veselo pomahal Janezu in Dimitriju Žuncu. Hotel ju je videti od blizu, hotel se je seznaniti z njima, kar pokal je od prijaznosti, vinski hlapi v njegovem veselem telesu so iskali poti proti nebu.

Janez Žunc bi ga zdaj zares povozil — tokrat dokončno. Od jeze mu je noga grozeče drsela z zavore proti plinu.

Priložnost za kaj takega pa je bila že dokončno zamujena.

„Nekoč bo pešec takole omahnil in meni bo strah prekal srce,“ je pretiral Janez Žunc. Pri tem je pozabljal, da so čustva za to, da jih takoj pozabimo. Da pritekajo zato, da takoj odtečejo.

Medtem je bilo bolj in bolj jasno, da se na cesti dogaja nekaj presenetljivega. Nekje je morala biti gasilska veselica. Pred kratkim se je morala končati. Na cesto so se namreč vsule jate vozilc. Belih, rdečih, kakršnih že bodi. Mestece je izginilo, kot bi trenil. Pešci in drevesa ob cesti — vse to se je redčilo. Ostali pa so nasadi hmeljja, sklonjeni pod zorečim pivom union, zibajoči se na žicah v vetru polnem rodovitnosti in besnosti.

„Slovenec že mori Slovenca, brata — kako strašna gostota je prometa!“ je recitiral Janez Žunc. Klobuk mu je zdrsnil nizko na čelo proti širokemu smehljaju.

„Tebe nihče ne mori, ata,“ je pojasnil Dimitrij. „Pred tabo ni nikogar. Pač pa si ti tisti morilec. Glej, v vratnem ogledalu boš videl prelepo kolono, ki se je nabrala, medtem ko ti čuvaš motor in amortizerje in po svoje skušaš prispevati k reševanju energetske krize.“

„Tiho.“ Je pribil Janez Žunc. „Moje srce je prepogumno in preveč napolnjeno z dobroto, da bi prehitel vsako siroto. Karakter sem, karakter sem!“ si je ponavljal in s tem skušal opravičiti svojih sedemdeset kilometrov na uro.

Deset avtomobilov, med njimi štirje fički in dva amija — so prehiteli temno rjavi tisoč tristo, in to nekajkrat še po dva hkrati.

„Ne, tega ne bom preživel.“ Dimitriju se je podrla veličastna avtoritativna podoba očeta. „Kaj naj si zdaj mislim o tebi, oče? Kaj nimaš nič ponosa, ne časti, kaj ti noga ne doseže plina?“

Janez Žunc mrmra sam predse. Razočaran nad življenjem, pogreznjen v bridko žalost: „Za postreliti. Kriminalci!“

Komaj izgovori te besede, ga že prehitijo strnjena kolona desetih belih fičkov, kot pijani zajci se kotalijo po klancu navzdol in v ovinek in ravno v ovinku sramotno prehitujejo in trobijo na vse kriplje. Rdečelični okrogli obrazi pošiljajo skozi zadnjo šipo še svoj poslednji pozdrav — nasmeh, ra-

zuzdano režanje temno rjavemu tisočtristotku, ki se skoraj prevrne. Tako močno je treba namreč zavirati, da se fičoidna svojat varno zbaše skozi ovinek in razporedi v mi-getajajočo kolono.

„Že sedma kolona nas prehiteva,“ mračno, s stisnjenimi zobmi spregovori Dimitrij. „Motor imaš močan, zakaj, oče, dovoljuješ, da triumfirajo na tvoj račun, da radostijo svoje žene in otroke s silno radostjo, ko prehitevajo močnejši voz, kot ga imajo sami? Zakaj?“

„Življenje me je izučilo, Dimitrij, da je varnost najdragocenejša. Kdo te bo obvaroval vseh nesreč, če se jih ne boš sam? Biti moraš vesten in natančen in vedno trikrat premisliti, preden kaj storiš.“

„Kje pa, oče. Živ ostaneš po naključju. Sreča in nič drugega. Kdo bi se lahko zanesel, da če ne bom kadil, ne bom dobil raka? In če ne bom prehitel, bom dočakal sto let?“ Dimitrij se je prepiral z očetom zaradi lepšega, zato pač, ker se vsak petnajstletnik mora. Globoko v srcu pa mu je pritrjeval, zato ga je tem ostreje zaskelilo, ko sta pripeljala v prelepo mestece Šempeter, polno znamenitosti iz rimskih časov, in jima je prijazno pomahal visok miličnik z brki in nežno poltjo dojenčka ali mladega prašička.

„Kaj je to?“ je stisnilo pri srcu Dimitrija.

„Oh, kaj bi naj bilo? Ne vem, pa bom že zvedel!“ se je

Janez Žunc predal usodi in zapeljal ob pločnik.

Ervin Fritz
SKROMNOST

*Rad bi ohranil samo to malo, kar je najbolj moje,
kar se v drugih ne ponovi,
kak droben spomin, ki zvonko poje,
da me zasidra v času, ki ga še ni,
kak droben spomin, ki ne bi minil,
da bi pričal zame: nekoč je bil !*

KAKO JE RAZKOŠNO, ko preprosto vem:
sem, bivam, živim !

Dana mi je milost kot vsem živim stvarim:
temo premagujem s tem, da gorim.

*In to, da gorim, je resnica, ne samo stih.
In, kot te poljubim na usta, moja mala,
je to življenje, kar je lahko in kar je: druga obala,
navdih !*

TAKO SEM SMRTEN in nepomemben:
z mojim življenjem svet ničesar ne pridobi.
Nepotreben sem, zamenljiv, pogrešljiv.
List na drevesu sredi gozdov.

*Tudi moj narod: v tem tisočletju
je svetu dal culico dobrih knjig.
In ob tem naša Zemlja: plesniva pika
na robu svetlobnih let.*

*Kako sem zgubljen, moja mala,
vidiš po tem, kako si želim tvojih ust.
Tvojih ust in dneva pred tabo in mano.
In noči nad obema.*

KULTURNI ANIMATORJI

TOZD	kulturni animator	tel. šte.
Kuhalni aparati	Ana Kliner	566
Hladilna tehnika	Marjana Lemež	476
Pralna tehnika	Heda Pečecnik	993
Zamrzovalniki	Aco Žerjav	296
Pohišstvo	Peter Šmon	651
Galvanika	Terezija Vinček	143
Vzdrževanje	Marjana Tratnik	720
Orodjarna	Bojan Vrečer	489
Avtopark	Jožica Vidmar	139
GPS TOZD	Mira Cvar	718
GPS – DSSS	Breda Valenčak	603
Embalažnica	Alojz Koprivnik	599
Plastika	Ivanka Grobelnik	984
Gostinska enota	Majda Batič	282
Elektronika Ptuj	Stanko Fegoš	
Elektronika	Rozika Holešek	766
Štedilniki	Ivanka Prislán	198
TGO – DSSS	Marjeta Krapež	744
– računovodstvo	Dora Kričej	384
– kontrola	Milan Dolinar	778
– tehnologija	Anton Kortnik	439
– RKS Pohišstvo (prizidek)	Zdenka Kapfer	151
– RKS PS (prizidek ZO)	Milan Petek	407
– upravna zgradba	Marija Boruta	951
MGA Nazarje	Dragica Poznič	
Interna banka	Mihaela Kališnik	691
SOZD – DSSS	Mira Acman	397
Kondenzatorji	Štefan Korez	
Servis in maloprodaja	Nada Jovan	632
DO Razvoj in raziskave	Jožica Centrih	792

ŠPORT IN REKREACIJA

ŠAHOVSKI DVOBOJ GORENJE : REK

Vsakoletno srečanje šahistov Gorenja in Reka Velenje v počastitev občinskega praznika je bilo letos že desetič. Letošnje srečanje spada v okvir proslav ob poimenovanju Velenja v Titovo Velenje. Zmagali so šahisti Gorenja, rezultat pa je bil 50,5:49,5.

Za Gorenje so nastopili: Miki Đorđević, Ivan Godec, Edvard Lipnik, Milan Goršek, Tone Jakopič, Jože Klančnik, Ivan Konač, Boris Petrovski, Peter Poljak, Albin Repše in Ernest Špeh.

Najboljši predstavnik v ekipi Gorenja je bil Tone Jakopič, ki je zbral 9 točk, v ekipi Reka pa Bušar, ki je zbral 8 točk.

M. G.

VSI NA KOLO, ZA ZDRAVO TELO

Služba za rekreativno in kulturno dejavnost Gorenje TGO in ZTKO Velenje, organizirata v nedeljo, dne 11. 10. 1981, TRIM kolesarjenje.

Start bo ob 9. uri:

- v Velenju na avtobusni postaji pred tovarno Gorenje
- v Polzeli pred gostilno Mirostan
- v vasi Gorenje pri avtobusni postaji

Cilj je na istem mestu kot start.

Zaključek kolesarjenja je ob 12. uri.

Proga poteka od avtobusne postaje Gorenje, preko starega Velenja, Polzele, Šmartnega ob Paki, vasi Gorenje in nazaj do tovarne Gorenje.

Dolžina proge je 35 km.

Kontrolne točke so:

- v Velenju na avtobusni postaji pred tovarno Gorenje
- v Polzeli pred gostilno Mirostan
- v vasi Gorenje na avtobusni postaji.

Prijavite se na startnem mestu.

Voziti je treba po cestno-prometnih predpisih, kolesa pa morajo biti tehnično brezhibna (zavore, luči, zvonec).

Otroci do 14. leta starosti lahko vozijo le ob spremstvu starejših, oziroma z dokazilom o uspešno opravljenem kolesarskem izpitu.

Vsak udeleženec vozi na lastno odgovornost.

Vsi, ki uspešno opravijo nalogo, prejmejo značko, družine pa še posebno priznanje.

Najstarejši in najmlajši udeleženec prejmeta posebno nagrado.

OBVESTILO PLANINCEM !

Planinska sekcija prireja v soboto, 24. oktobra 1981, izlet v neznanu. Odhod bo ob 13. uri izpred Rdeče dvorane. V izlet, s katerim zaključujemo letošnjo planinsko sezono, bo vključena vožnja, nekaj hoje, ogled diapozitivov, ki so jih na letošnjih pohodih posneli planinci, družabne igre, ples, itd., skratka, obeta se veliko prijetne zabave, dobra hrana in pijača. Na zaključek so še posebej vabljeni planinci, ki so se med letom redno udeleževali planinskih akcij.

Za izlet je treba prispevati 150 din, prijave pa do zasedbe avtobusa sprejema blagajničarka planinske sekcije Gorenje, Milica Lesjak, ki dela v izvozu.

Prosimo, da upoštevate navedeno obvestilo v Informatorju. Na zaključek vabi odbor planinske sekcije.

SOZD GORENJE

OKTOBRSKI SEJEM GORENJE SOZD 1981

Na sestankih med predstavniki Gorenje SOZD, DO Gorenje Razvoj in DO Gorenje Promet—Servis je bila dogovorjena vsebinska zasnova za izvedbo "hišnega" sejma Gorenja SOZD v letu 1981. Sejem, razstava in prikaz izdelkov ter vzorcev sozda Gorenje bo v Rdeči dvorani od 23. oktobra do 4. novembra.

Na letošnji razstavi bo poleg že običajnega komercialnega dela dan poseben poudarek programsko—raziskovalnemu delu in razvoju Gorenja SOZD. Na sejmu mora biti prisotna tudi težnja po utrditvi poslovnih odnosov z vsemi udeleženci reprodukcijske celote tako na domačem kot tudi na inozemskem trgu.

Letošnja razstava bo razdeljena na tri skupine, in sicer bo prikazan proizvodno—prodajni program za leto 1982, programsko—razvojne smeri Gorenja SOZD in servisna mreža. Hkrati pa velja poudarek na sejmu še prednostnim programom, ki jih predstavlja avtomatika in industrijska elektronika, proizvodnja hrane in toplotno—instalacijski program. Na razstavi bodo za te programe priredili tudi strokovna predavanja.

Pri načrtovanju sejma so upoštevali splošno družbeno težnjo za stabilizacijo in zmanjševanje stroškov, kar pa ne sme iti na račun doseganja ciljev naše poslovne politike in uresničitve postavljenih planov izvoza in domače prodaje za leto 1982 in naprej. Načrtovana finančna sredstva so za 10 % manjša kot so bila uporabljena v letu 1980.

OB POIMENOVANJU VELENJA PO TOVARIŠU TITU

Občinska konferenca ZKS Velenje in Predsedstvo Občinske konference SZDL Velenje sta naslovili poziv za povečanje aktivnosti vsem predsednikom samoupravnih organov ter predsednikom in sekretarjem vseh družbenopolitičnih organizacij. Njihova naloga je, da takoj pristopijo k sklicu skupnih sestankov vodstev samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij v vseh organizacijah združenega dela in krajevnih skupnostih, na katerih morajo biti zastavljene konkretne naloge za doseganje boljših rezultatov na vseh področjih.

Osnovna skrb mora biti posvečena večjim delovnim rezultatom, večji samoupravni in družbenopolitični angažiranosti slehernega delavca in občana, doslednejšemu izpolnjevanju vseh obveznosti v organizaciji združenega dela in krajevni skupnosti, večji samoupravni in samozaščitni aktivnosti in ustvarjanju resničnih pogojev za dostojno sprejemanje priznanja, ki nam je izkazano s poimenovanjem Velenja v Titovo Velenje.

Prepričani smo, da se vsak izmed nas zaveda odgovornih nalog, ki v tem trenutku stojijo pred nami, ter da bomo storili vse, da z maksimalnimi aktivnostmi dokažemo, da v ničemer ne bo okrnjena veličina imena, s katerim se bo v bodoče ponašalo mesto Velenje.

Velenje bo slavilo, vendar bolj skromno

OB POIMENOVANJU MESTA PO TITU IN OBČINSKEM PRAZNIKU BO LE SLAVNOSTNA SEJA OBČINSKE SKUPŠČINE, OSREDNJO PROSLAVO PA SO VELENJČANI ODPOVEDALI

LJUBLJANA, 6. oktobra — Osrednje slovesnosti ob poimenovanju Velenja po tovarišu Titu, ki je bila napovedana za to soboto, ne bo. Tako sta se odločila predsedstvo občinske konference SZDL Velenje in odbor za poimenovanje Velenja v Titovo Velenje, ta odločitev pa je hkrati odsev mnenja, ki prevladuje med delavci in občani te občine. To so sporočili predstavniki Velenja na današnji tiskovni konferenci.

Velenjčani so sicer pripravljali vrsto slavnosti, povezanih tako s poimenovanjem mesta, ki je zaživelo, zraslo in se razvilo po osvoboditvi, kot z občinskim praznikom (8. oktober). Samo na osrednji proslavi v Rdeči dvorani v Velenju naj bi se zbralo 5 tisoč ljudi, med njimi delegacije vseh slovenskih občin, vseh z Velenjem pobratenih občin, družbenopolitičnih organizacij itd. Velenjčani so se že med pripravami odrekli marsikateri prireditvi, skušali so se obnašati čim bolj stabilizacijsko, a vendar so stroški nenehno naraščali. Spodbujeni s sedanjim političnim in gospodarskim trenutkom, s sklepi predsedstva SFRJ, stališči 21. seje CK ZKJ in nedavne seje republiške skupščine ter z mnenjem delovnih ljudi in občanov Velenja so se odločili, da se osrednji proslavi, prav tako pa tudi vsem drugim prireditvam, ki so povezane z večjimi stroški, odpovedo. Osrednji dogodek ob poimenovanju Velenja po predsedniku Titu in občinskemu prazniku bo tako le slavnostna seja vseh zborov občinske skupščine, ki se je bodo udeležili tudi vsi veterani graditve Velenja.

Velenjčani so prepričani, da bodo Titovo ime najlepše počastili z uresničitvijo njegove misli, da je treba preiti od besed k dejanjem, hkrati pa si želijo, da ne bi bili glede tega izjema, ne v Sloveniji in ne v Jugoslaviji, ampak da bi jim sledili tudi drugi.

Uroš Šoštarič
(Delo, 7. 10. 1981)